

sygn. akt II K 1301/12

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2013 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia Śródmieścia w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Siemkowicz

Protokolant: Iwona Malinowska – Kowalewska

w obecności Prokuratora: Ireneusza Zielińskiego

po rozpoznaniu dnia 5 marca 2013 roku sprawy:

A. K., urodzonego w dniu (...)

we W.

syna J. i M. z domu D.

nr PESEL: (...)

oskarżonego o to, że w okresie od 28 lipca 2012 roku do 31 lipca 2012 roku we W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2.969 złotych S. (...) w ten sposób, że usiłował zakupić na kredyt laptop i aparat fotograficzny, posługując się podrobionym zaświadczeniem o zatrudnieniu (...) W. S. z/s W., przy czym czynu tego dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym:

- wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków Wydział II Karny z dnia 9 stycznia 2006 roku o sygn. II 1K 463/05, za czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od 13 listopada 2004 roku do 24 stycznia 2005 roku na karę 1 roku 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 16 lutego 2008 roku do 17 marca 2009 roku,

- wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków z dnia 22 sierpnia 2007 roku o sygn. II 1K 912/06 za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 2 listopada 2006 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 15 lipca 2010 roku do 15 lipca 2011 roku;

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

I. oskarżonego A. K. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, a stanowiącego przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, i za to na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z 11 § 3 kk i w zw. z art. 64 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet kary pozbawienia wolności okres zatrzymania przez Policję od dnia 31.07.2012 r. do dnia 1.08.2012 r. przyjmując, że dzień zatrzymania odpowiada jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

III. zwalnia oskarżonego od kosztów postępowania w sprawie i odstępuje od wymierzenia mu opłaty.

Sygn. akt II K 1301/12

UZASADNIENIE:

Na podstawie wyników rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony A. K. w dniu 28 lipca 2012 r. – w sobotę, przyszedł do sklepu (...) we W. przy Pl. (...), oraz oświadczył pracownikowi tego sklepu (...), że chce zakupić w ramach umowy kredytowej komputer typu laptop (...) o wartości 2499 zł oraz aparatu fotograficznego D. (...) o wartości 470 zł. W celu zawarcia wskazanej umowy kredytowej na zakup w/w sprzętu, oskarżony przedłożył dowód osobisty o nr serii (...) na własne dane osobowe oraz fikcyjne zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) – W. S. z siedzibą we W. przy ul. (...). Równocześnie oskarżony zaznaczył, że kwota umowy nie może być w sumie większa niż 3000 zł.

Przedmiotowe zaświadczenie o zatrudnieniu przedstawione przez oskarżonego wydało się dla W. T. po wstępnej weryfikacji podejrzane, w szczególności z uwagi na różnicę w zapisie nazwiska właściciela firmy - na pieczętce (...) oraz w podpisie pod zaświadczeniem (...). Wobec powyższego W. T. uznał, że przedmiotowe zaświadczenie mogło być sfałszowane w celu wyłudzenia w/w sprzętu. Dodatkowo podejrzane było zachowanie oskarżonego, który w trakcie rozmowy w sklepie był zdenerwowany. Wobec tego W. T. poinformował oskarżonego A. K., że odpowiedź w sprawie udzielenia mu kredytu zostanie udzielona dopiero po weekendzie, po czym o zaistniałej próbie wyłudzenia towarów przez oskarżonego zawiadomił Policję.

W następstwie przedmiotowego zawiadomienia, oskarżony w dniu 31 lipca 2012 r. został zatrzymany przez Policję.

/ dowód:

Zeznania świadka W. T. – K.96, 13 – 14;

Wyjaśnienia oskarżonego A. K. – K.20 – 21;

Kopia zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach – K.9;

Protokół zatrzymania oskarżonego – K.2;

Protokół przeszukania – K.3 – 7;

Protokół przeszukania mieszkania – K.10 – 11. /

Oskarżony A. K. jest kawalerem. Nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu. Zatrudniany jest w charakterze pomocnika murarza, przy czym wykonując wskazane prace dorywcze osiąga dochód rzędu 1200 zł miesięcznie.

Oskarżony A. K. w przeszłości był wielokrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu, w tym z art. 279 § 1 kk, 278 § 1 kk, 275 § 1 kk i inne. Zarzucanego mu w a/o przestępstwa oskarżony dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 1 kk. W szczególności był on bowiem uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 9 stycznia 2006 r., w sprawie o sygn. II1 K 463/05, za czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełniony w okresie od dnia 13 listopada 2004 r. do dnia 24 stycznia 2005 r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 16 lutego 2008 r. do dnia 17 marca 2009 r.

/ dowód:

Dane osobowe – K. 20 i odwrot;

Wywiad KP – K.42;

Karta karna – K.31 i odwrot;

Odpis wyroku SR dla Wrocławia – Śródmieście o sygn. V K 2255/04 – K.48;

Odpis wyroku SR dla Wrocławia – Śródmieście o sygn. V K 969/03 – K.49

– 50;

Odpis wyroku SR dla Wrocławia – Krzyki o sygn. II 1 K 463/05 – K.52;

Odpis wyroku SR dla Wrocławia – Krzyki o sygn. II 1 K 912/06 – K.53;

Odpis wyroku łącznego SR dla Wrocławia – Krzyki o sygn. II 1 K 599/07 –

K.54 – 55;

Odpis wyroku SR dla Wrocławia – Krzyki o sygn. II K 1886/05 – K.56. /

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego Sąd stwierdził co następuje:

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, uznać należy, że zarówno wina jak też sprawstwo oskarżonego w zakresie usiłowania popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i w zw. z art. 64 § 1 kk, nie budzą żadnych wątpliwości.

Oskarżony przesłuchany na etapie postępowania przygotowawczego przyznał się w całości do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa, po czym skorzystał z przysługującego mu prawa do odmowy składania wyjaśnień.

Sąd uznał w szczególności, iż przyznanie się oskarżonego do winy było szczere, a także znajduje ono oparcie w całokształcie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym w treści zeznań świadka W. T..

Świadek W. T. zeznał w szczególności, że w sobotę, w dniu 28 lipca 2012 r., do sklepu (...) we W., przyszedł oskarżony A. K., który poinformował go, że chce kupić w ramach umowy sprzedaży - kredytowej laptop (...) o wartości 2499 zł oraz aparat fotograficzny D. (...) o wartości 470 zł, z tym, że suma umowy nie może być na kwotę większą niż 3000 zł. Dodatkowo oskarżony przedłożył swój dowód osobisty o nr serii (...) oraz zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) z siedzibą we W. przy ul. (...).

Świadek zeznał także, że zaświadczenie o zatrudnieniu przedstawione przez A. K. wzbudziło jego poważne wątpliwości, z uwagi na różnice w zapisie nazwiska właściciela firmy na pieczęcie (...) oraz w podpisie pod przedmiotowym zaświadczeniem (...). Dodatkowo oskarżony zachowywał się nerwowo – był w trakcie rozmowy ze świadkiem zdenerwowany, co także wzmogło niepokój świadka i podejrzenia, iż oskarżony chce faktycznie wyłudzić przedmiotowy sprzęt elektroniczny. Wobec tego świadek poinformował oskarżonego A. K., że odpowiedź w sprawie udzielenia mu kredytu zostanie mu przekazana dopiero po weekendzie, po czym zawiadomił Policję o próbie wyłudzenia towarów przez oskarżonego.

Sąd w pełni dał wiarę zeznaniom świadka W. T., albowiem zeznania te były jasne, logiczne, konsekwentne, a także znajdowały one potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, w tym w wyjaśnieniach samego oskarżonego – który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa, oraz w fikcyjnym zaświadczeniu o zatrudnieniu, którym posłużył się oskarżony przy próbie doprowadzenia sklepu (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w postaci laptopa i aparatu fotograficznego.

Mając powyższe na względzie, Sąd w wydanym wyroku zaocznym uznał oskarżonego A. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, i za to na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i w zw. z art. 64 § 1 kk wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Przy wymiarze dla oskarżonego kary pozbawienia wolności, Sąd miał przy tym na względzie dyrektywy sędziowskiego wymiaru kary wskazane w treści art. 53 § 1 i § 2 kk. W szczególności Sąd wziął pod uwagę znaczny stopień społecznej

szkodliwości czynu oskarżonego, a także cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara pozbawienia wolności ma osiągnąć w odniesieniu do sprawcy.

Sąd uwzględnił także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Jako okoliczność obciążającą dla oskarżonego Sąd potraktował jego wcześniejszą karalność za przestępstwa przeciwko mieniu, a także działanie oskarżonego w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 1 kk. Okoliczności łagodzących Sąd nie dopatrzył się.

W przekonaniu Sądu orzeczona kara pozbawienia wolności – w wymiarze bezwzględny, nie przekracza swą dolegliwością stopnia winy oskarżonego i we właściwy sposób zadziała ona wychowawczo i zapobiegawczo na oskarżonego, a także we właściwy sposób wpłynie ona na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa. W ocenie Sądu orzeczona kara jest także wystarczająca dla osiągnięcia celów wychowawczo - prewencyjnych wobec samego oskarżonego, jak i wobec innych potencjalnych sprawców tego rodzaju przestępstw. Nadto wskazana kara powinna utwierdzić w świadomości prawnej społeczeństwa prawidłowe postawy wobec prawa, a także wzbudzić u oskarżonego przekonanie o konieczności przestrzegania norm prawnych oraz wykształcić w nim krytyczny stosunek do popełnionego przez niego czynu.

W ocenie Sądu, z uwagi na lekceważący stosunek oskarżonego do konieczności przestrzegania podstawowych norm prawnych – manifestujący się wielokrotną uprzednią karalnością, oskarżony A. K. nie zasługiwał na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia na okres próby wykonania kary pozbawienia wolności. Tym samym jedynie kara pozbawienia wolności o bezwzględny charakterze jest zdaniem Sądu w stanie wykształcić u oskarżonego przekonanie o nieopłacalności popełniania przestępstw, w szczególności działając na oskarżonego wychowawczo w zakresie prewencji indywidualnej.

Dodatkowo Sąd na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu na poczet kary pozbawienia wolności okres zatrzymania przez Policję od dnia 31.07. 2012 r. do dnia 1.08.2012 r. przyjmując, że dzień zatrzymania odpowiada jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Sąd zwolnił także oskarżonego od kosztów postępowania w sprawie i odstąpił od wymierzenia mu opłaty.

Orzeczenie w tym zakresie oparto na treści art. 624 § 1 kpk oraz art. 17 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych. W szczególności Sąd uznał, że z uwagi na aktualną sytuację finansową oskarżony nie posiada wystarczających środków pieniężnych na pokrycie przedmiotowych kosztów postępowania w sprawie.